

Sjette Møde.

Lørdagen den 8de December 1883 Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev op-
lest og vedtagen.

Formanden: Det var Protokollen for forrige Møde, der blev afholdt den 8de Oktober, som nu blev godkendt. Det er jo altsaa næsten 2 Maanedes, siden vi sidst vare samlede med hverandre. Dengang foreslåede jeg mig just ikke, at det skulde vare saa længe, inden vi skulde samles igjen. Vel vidste jeg, at Regjeringen alt da havde forelagt de Sager, som tidligere havde været forhandlede her i Landsthinget, i Folkethinget, ligesom ogsaa, at det Samme vilde ske med flere andre end dem, der dengang i Diebliffet vare forelagte, og tillige, at det vilde anses for rigtigst, at flere nye Lovforslag fremkom først i Folkethinget; men jeg kunde jo ikke gaa ud fra, at disse Lovforslag paa Veien til Landsthinget over Folkethinget skulde tage saa megen Tid som den, der allerede nu er forløben, idetmindste ikke alle (Hør!). Naar Landsthinget imidlertid var henvist til de enkelte, i sig selv kun ubetydelige Lovforslag, som her vare blevene fremsatte fra Regjeringens Side, og naar der slet Intet kom fra Folkethinget til os, er det klart, at Landsthinget maatte savne Beskjættigelse. Det maatte nærmest gjælde om at oppebie de Betænkninger, som skulde fremkomme fra de tvende Udvalg, som vare i Arbejde her i Thinget, og navnlig da Betænkningen fra det Udvalg, der beskæftiger sig med Statsrevisionslagen. Det har ikke manglet paa Fremstundelse i saa Henseende, men Grunden til det længere Ophold har ligget i den naturlige Omstændighed, at Udvalgets Arbejde denne Gang har været forbundet med ganske særlige Besværigheder og Vanskeligheder fremfor sædvanligt. Derfor kan end ikke Udvalgets Virksomhed i dette Diebliff siges at være ganske endt, thi Betænkningen er ikke endnu fremkommen; den tør kun ventes i de allernærmeste Dage.

Men forinden det stillede sig saaledes, kunde der ikke være Tale om at holde Møde her; thi naar der Intet foreligger til Forhandling, er der Intet at forhandle om og Intet at holde Møde om. Det har derfor rigtigst forekommet mig noget underligt, naar jeg nu og da, om end kun enkeltvis, har troet at fornemme, at man har villet se heri en Mangel paa god Villie fra Landsthingets Side. Her var selvfølgelig ikke Tale om nogen Modvillie enten til den ene eller den anden Side, men kun om den pure Nødvendighed, der giver sig af sig selv, at naar man Intet har at gjøre, saa er der heller Intet at gjøre.

Paa den anden Side har jeg ogsaa maattet høre, at det dog var urimeligt nu at sammenkalde de Herrer til et Møde; thi det kunde jo Intet nytte, det var kun spildt Gjærning, det var meget fornuftigere at lade Dem blive hjemme uforstyrret i Fred. Denne Betragtning har jeg aldeles ikke kunnet tilegne mig, da det, om vort Arbejde her bærer Frugt eller ei, ikke ligger i vor Haand. Vort Sag er det at gjøre det saa tidligt og saa godt, som vi kunne gjøre det, haabende paa, at det ikke vil blive omsonst, og noiede med Bewidtheden om, at vi derved skun opfyldte vor forfatningsmæssige Pligt. Det er ialtsald min Opfattelse af Forholdet, og jeg har derefter ikke været i Tvivl om, at jeg nu, da jeg kunde sammenkalde Dem til et Møde, ogsaa burde gjøre det.

Forinden jeg efter denne Medegjørelse for, at Møde holdes nu — men ogsaa først nu — giver Ordet til de Herrer Ministre, der have Lovforslag at fremsætte, har jeg nogle Anmeldelser at gjøre. Jeg har saaledes Tid efter anden modtaget fra forskjellige Ministre Exemplarer af de Lovforslag, som ere blevene fremsatte af dem i det andet Thing; de ere omdelte paa Bladserne.

Fra Finantsministeriet modtog jeg allerede den 10de Oktober i Genhold til Kolonialloven af 27de November 1863 Underretning om, at Hans Majestæt Kongen havde stadfæstet den af Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan vedtagne Anordning angaaende Mark- og Befred paa Verne St. Thomas og St. Jan m. m., ligesom ogsaa de allerede stadsfæstede Budgetter for Kommunerne St. Thomas og St. Jan og for St. Croix, begge for Finantsaaret fra 1ste April 1883